

Een greep in het verleden van onze vereniging.

Rinie Weijts, 2^e voorzitter 1991-2007.

Een klein krantenberichtje in het Helmonds Dagblad, voorjaar 1984, trok mijn aandacht. In het bericht werd een oproep gedaan aan alle lezers die interesse hadden in de lokale geschiedenis van Mierlo. Ook personen die heemkunde in het algemeen als hobby hadden werden in zaal Den Heuvel uitgenodigd. Enkele personen hadden vooraf de koppen bij elkaar gestoken en een plan gemaakt om in Mierlo een heemkundevereniging op te richten. Het doel was om op deze geplande informatieavond alvast een voorlopig bestuur samen te stellen.

Graag zou ik mij bij een heemkundevereniging willen aansluiten. Nooit kwam het ervan, maar nu er de kans was, en zo dicht bij huis, moest het er maar van komen. Vol verwachting ging ik naar deze bijeenkomst. Hier vernam ik dat een week eerder al een voorbespreking had plaats gevonden in het café van Miet van de Kimmenade met enkele personen onder leiding van Henk van der Vleuten en Henk Simons. Hopelijk zouden er voldoende mensen bereid zijn om 's avonds in het voorlopig bestuur plaats te nemen. Ik deelde Henk van der Vleuten vooraf mede dat ik - als er te weinig voorlopige bestuursleden zouden zijn - tijdelijk in het bestuur plaats wilde nemen. Dit wilde ik alleen doen in noodgeval, als de poging tot oprichting anders zou stranden en de vereniging van de baan zou zijn.

Na de ontvangst en opening van deze eerste 'ledenvergadering' maakte Henk het plan bekend om te komen tot oprichting van een heemkundevereniging. Tot mijn verrassing deelde Henk mede dat ik al zitting had in het bestuur dat hij voorlopig voor ogen had. De officiële oprichtingsdatum is 7 juni 1984. Volgens mijn herinnering waren er ongeveer vijfentwintig leden. Op de avond werd er een afspraak gemaakt om zo spoedig mogelijk een bestuursvergadering te beleggen bij Henk thuis. Hier werd druk vergaderd over de naam van de vereniging en de functieverdeling van het voorlopig bestuur. Het bestuur zag er als volgt uit: Voorzitter Henk van der Vleuten, vice-voorzitter Rinie Weijts, secretaris Henk Simons, Ans van Lankvelt penningmeester, Hans Berkers, Peter van den Berk en Rein v.d. Weij, leden. In het begin werd er bijna wekelijks vergaderd bij de bestuursleden thuis. Vele zaken werden geregeld zoals: vergaderschema, naam en logo, contributie, huisvesting, inschrijving bij de Kamer van Koophandel, statuten, contacten naar gemeente, pers, enz. enz.

Na verloop van ongeveer 1 jaar was er weer een vergadering belegd op 29 mei die zou plaatsvinden bij de voorzitter thuis. Van een "vruchtbare" vergadering kon men amper spreken omdat een zeer tragisch incident in het Brusselse Heizelstadion de gesprekstof van de avond werd. Hierbij kwamen 39 mensen om het leven en raakten ongeveer tweehonderd supporters gewond. Later zou dit de naam krijgen van: "Het Heizeldrama". In plaats van vergaderen volgden we die avond veelal het nieuws op radio en TV.

Na verloop van tijd groeide het ledental en konden we ook daadwerkelijk met werkgroepen aan het eerste historisch onderzoek beginnen. Peter van den Berk werd de coördinator van de werkgroepen. Zo herinner ik mij dat er een eerste opgraving plaats vond. Alles was “vreemd” en er viel voor ieder veel te leren. Het inmeten, op tekening zetten, zeven van afgegraven grond, verzamelen van vondsten, schoonmaken en determineren van scherven gaven ons handen vol werk. Ook werden er maandelijks ledenavonden gepland. Oud-Mierlonaar Eric Kolen liet aan de hand van een lezing en meegebrachte attributen zien hoe mooi en interessant heemkunde kan zijn. Ook een van de eerste bijeenkomsten was de avond met Michael Rieter over archeologie. Als ‘kartrekker’ van de pas opgerichte historische werkgroep geschiedenis deed ik samen met een aantal mensen onderzoek naar de historie van de tramlijn in Mierlo. Samen met Harrie van Hoof en Wob Zandvoort togen we naar het BBA-archief in Breda voor onderzoek.

De heer Leideritz was archiefbeheerder en prees ons doorzettingsvermogen omdat wij 5 keer contact met hem opnamen om een afspraak te maken. Het was voor hem gebruikelijk om niet direct ‘ja’ te zeggen en door wat tijd rekken wist hij een selectie te maken, zo vertelde hij ons. Later werd over ons onderzoek een publicatie gedaan in de inmiddels opgerichte Myerlese koerier. Het was al een grote ontdekking dat wij de tot dan toe genoemde oorzaak van de grote brand in 1921 in de Marktstraat te Mierlo, waarbij een groot aantal huizen in vlammen opgingen, konden tegenspreken. Altijd was er beweerd dat vuurvonken van de stoomtram de brand hadden veroorzaakt. Uit de officiële stukken, die wij in het archief van de BBA mochten inzien, bleek dat dit niet waar kon zijn omdat de moderne stoomlocomotieven waren voorzien van vonkenvangers. De tram kon dus onmogelijk de brand hebben veroorzaakt.

Na mijn eerste bestuursperiode moest ik statutair aftreden. Om meer tijd te hebben voor historisch onderzoek en heemkunde in het algemeen stelde ik mij niet herkiesbaar.

Mijn plaats werd ingenomen door Leo Lenssen. In de periode die toen volgde maakte ook Henk van der Vleuten kenbaar dat hij het voorzitterschap wilde overdragen om meer tijd te hebben voor zijn politieke carrière. Naarstig werd er gezocht naar een nieuwe opvolger. De voorkeur ging uit naar (liefst) een Mierlonaar met heemkundige interesse en bestuursvaardigheden. Gezien mijn (geringe) ervaring als secretaris van een wieler supportersclub en als instructeur van de plaatselijke EHBO-vereniging werd ik kandidaat gesteld. Na veel gepraat en enig beraad besloot ik in 1991 het voorzitterschap op mij te nemen. Met veel plezier, goede verstandhouding met bestuur en leden hebben wij als vereniging bergen bestuurswerk en historisch onderzoekwerk verzet. Om hiervan een complete opsomming te doen is onmogelijk.

Na 17 jaren voorzitterschap vond ik het welletjes en was er van overtuigd dat het goed voor de vereniging en voor mijzelf zou zijn om af te treden. Zo trad ik in september 2007 definitief terug en kon alles met een gerust hart overgeven aan Theo de Groof.